

развалам сѣ съ тысящы образы. И какъ-то въ свѣботнѣмъ день Богъ не одъждавалъ Манната, тѣмъ и въ праздниченъ день Богъ не дава печалба, и за тѣмъ ты сѣ трѣдишь, и тѣрѣвашъ напѣсто, а само колкото да разсыпвашъ живота си, и да си грѣшишь дѣшата. Гладшайте сичкы лихонимци, що ви говори Дѣхъ Святый чрезъ ѹстата на пророка Исая: „Тачете платъ отъ пачина, и платятъ ви нѣма да стане на дрѣха, защото вашиты работы сѣ работы беззаконны.“⁽¹⁾ Нѣма въ свѣтътъ дѣрво животно, което да бы сѣ трѣдило съ по-голѣмъ трѣдъ, и хытрьость, какъ-то пачкѣтъ; той сѣ съсыпва отъ работа, защото онамъ тѣнка мрежа излиза отъ ѹтробата мѣ; той тѣче най-тѣнкото платно, но онѣмъ платно е непотрѣбно, и тѣмъ трѣдѣтъ, и хытрьость-та на пачкѣтъ сѣ изгѣбены. Подобно нѣма челоуѣкъ, който да бы работилъ повѣче отъ лихонимецѣтъ; какъкъ трѣдъ! колко пхтешествіѣмъ по море, и по сѣхо! колко страхове! колко мзлы! каква хытрьость! колко прилѣжаніе за печалба! колко подробность въ тѣрговіѣмъ, и каква математика въ смѣтъкыты! топи сѣ, разсыпва сѣ отъ трѣдъ, и попеченіе, и върши работа, нѣ та е пачина: „тачете платъ отъ пачина.“ И какъ-то отъ платното на пачка не става дрѣха, тѣмъ и отъ работата на лихонимца не быва никакъкъ ѹспѣхъ. „И платятъ ви нѣма да стане на дрѣха;“ нѣ за що ли? защото е нѣщо беззаконно, и мръсно предъ Бога: „защото вашиты работы сѣ работы беззаконны.“ Тѣмъ цюто тока е свойството на лихонимството: да има нѣкой повѣче отъ колкото мѣ прилича, повѣче отъ колкото мѣ стига, и повѣче отъ колкото мѣ трѣбва: „Богъ толюбіе ѣсть, ѣже ѣмѣти бѣлѣе ѡ предѣленнагѡ.“ И тока е естествомъ въ лихонимца, да сѣ не радва на това, що има: нѣ да сѣ грижи за оново, що оцѣ го нѣма. „Богъ толюбца не ѹвеселѣютъ притѣжѣннамъ, но ѡпечелѣютъ недостаточнамъ.“

Колко злочестъ, и мѣченъ животъ! и колко глѣпава, и сѣтна надѣжда! „Челоуѣкъ нѣкоемъ богѣтъ, приказва днешната притѣча, ѹгобзѣсѣ нѣва.“ обродилы сѣ были бескрайно рожбыты по нивѣмъ мѣ, и плодокети по лозѣмъ, и масличныты градины, и въ стадата мѣ добытъцити до толко, цюто нити житнициты мѣ побиралы избыліето на житата, нити зимницити плодородіето на вѣната, и маслата, ни мандрыты множествомъ на овциты, и говедата: „И мѣслаше въ себѣ глагола: Чтѣ сотворю, ѣкѡ не ѣмамъ

[1] Исая гл. 59. ст. 5 и 6.